

ЛИСТ ЈЕ КАО ЗБУЊЕНА ПТИЦА

хладни октобар је као рањена
збуњена птица упао у димњак
и сјурио се целом његовом дужином
мимо гаравих наслага насталих
од прошлогодишњих ватри

секао је лимун на гондоле
када је први пут након пролећа
и летњих врелина
уз шкрипу отворила вратанца и
из шпорета извадила нешто што је
између њена два прста
завијорило као застава
(или му се учинило да вијори)

био је то један жути лист који им је
(заплесали су док су пили чај)
донео неки од духовитих ветрова

БЕЛИНЕ

он љушти са свакодневице
све оно што нема призив
ониричког

једном су га питали
која му је омиљена боја

одговорио је
бела и одмах додао
и то белине типа бела хамваш
бела барток
бела тар

САЊАМ

узимам личну карту
и отварам је

на месту где стоји
датум рођења
пише погледај у пасош

пењем се на спрат
и узимам пасош

тамо где би требао да буде
датум рођења
пише види у личној карти

силазим низ степенице
и отварам личну карту

опет исто

на том путовању између
личне карте и пасоша
постепено схватам
прво с ужасом
а онда са олакшањем

ја заправо нисам ни рођен

ФИКЦИЈА

на леву руку
напишеш
десна

на десну руку
напишеш
лева

и ето ти фикције

УШЕЋЕРИО

ох како сам био ушећерио
кад ме тргнуло звонце
шољу на поду сам шутнуо
низ степенице сишао поспаном
онда сам отворио врата
испред њих стоји нови дан
не пита јесам ли те пробудио
не пита јеси ли спреман
не каже добро јутро
ништа не каже само стоји
гледа ме у очи смешка се
а зуби му правилни и бели
постају пахуље лепршају

НЕОБИЧНО

на овој невероватно
добро чуваној слици
сунце је краљевски плаво
небо је окер жуто а
брдо у дубини браон
куће су пурпурне
и гримизне
кровови тиркизни
река је ружичаста
пут је наранџаст
птице су златне
а из скерлетних стабала
расту крошње сребрне
трава је зелена
јагода у белој руци беж
није ли необично
то што је трава зелена

ПОЧИЊЕ КИША

кад до дна зарониш у себе
угледаш олупину неког бившег себе
кроз гране облаци
шумска сова дрема
чучим и једем сендвич
крај језера
ловачка паштета бели сир и парадајз
флашица воде
то је све што сам понео
жвакање хране је једна врста говора
док жваћем
нешто говорим али не знам шта
ни коме
почиње киша
могао бих да се склоним
придижем се
кретање
гранчице пуцкетају
на два корака сам
на корак од језера
све сам већ смислио
зато тако лако урањам
тонути што прецизније
што природније
одоздо машем локвањима
лед воде
стижем до потонулих кола
с које стране прићи
мислим да је ово север
али кога брига
ионако ћу постати
свестран као компас
кроз разбијени прозор
улазим и седам
и на сувозачевом месту
довршавам свој сендвич